କବି ଶ୍ରୀ ବୈଷ୍ଣବଚରଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ବିରଚିତ

ରଙ୍ଗସଭା ସୁଆଙ୍ଗ ।

କଂସବଧ ଚରିତ୍ର ।

Scanned under
Project Pothi

ମଧୁଯୁକ୍ତ ଯେ ଗୁଡ଼ ଭକ
ଧୂପ ଦେଇ କଲେ ସାଠ ହଜାର ଜପ ।୨
ଦାଡ଼ିମ୍ବ ଫଳକୁ ଦେଇ   ଯେ ତୁମ୍ଭ ପାଦେ ସେବଇ
ହୁଅ ତାହାଠାରେ ଦେବ ସଦା ପ୍ରସନ୍ନ
ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଯେ କରେ ଭକ୍ତି   ତୁମ୍ଭ ପଦେ ଦିବାରାତି
ଅଟରେ ତା ଦୁଃଖ କ୍ଲେଶ କର ଦହନ ।
ତୁମ୍ଭ ନାମ କୀର୍ତ୍ତନ କଲେ ।
ଅଶ୍ୱମେଧ ଯଜ୍ଞ ଫଳ ପାଆନ୍ତି ଭଲେ ।୩
ବ୍ରାହ୍ମଣ ବିଦ୍ୟା ଲଭନ୍ତି   କ୍ଷତ୍ରିୟ ବିଜୟୀ ହୁଅନ୍ତି
ଧନବାନ ହୁଅନ୍ତି ବୈଶ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରସାଦେ ।
ଶୂଦ୍ର ସର୍ବଗୁଣି ହୁଅନ୍ତି   ଘୁଞ୍ଚେ ସକଳ ଦୁର୍ଗତି
ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ରାଦି ପୀଡ଼ା ନ ପାନ୍ତି ହାତେ ।
ରାଜ ଅଗ୍ନି ଚୌରଙ୍କ ଭୟ ।
ହିଂସ୍ରଜନ୍ତୁ ଭୟ ନାସ୍ତି ନାସ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ ।୪
ମୁଁ ଜଣେ ଅତି ଗରିବ   କାତରେ ଡାକୁଛି ଦେବ
ଦୟାବହି ଶୁଣଥରେ ମୋର ଗୁହାରି ।
ଯଯାତି ନଗ୍ରେ ନିବାସ   ଜାତି ଅଟଇ ମୋ ବୈଶ୍ୟ
ଆଜନ୍ମ ମୂରୁଖ ଦେଖି ନାହିଁ ଗୃହାଳି ।
କ୍ଷୁଦ୍ର ବୁଦ୍ଧିରେ ଏ ଜଣାଣ ।
ଲେଖିଲି ଦୋଷ ମୋର ନ ଧର ସୁଜନ ହେ ।୫

ସମାପ୍ତ

ଯଯାତି ପ୍ରେସ, ଯାଜପୁର—୧୯୬୧

କବି ଶ୍ରୀ ବୈଷ୍ଣବଚରଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ବିରଚିତ

ରଙ୍ଗସଭା ସୁଆଙ୍ଗ ।

କଂସବଧ ଚରିତ ।

ଶ୍ରୀ ବିନୋଦବିହାରୀ ଦାଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ।

ଶ୍ରୀ [illegible] ଦାଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ଦ୍ୱିତୀୟବାର ପ୍ରକାଶିତ ।

କଟକ, ଚନ୍ଦ୍ରୋଦୟ ଯନ୍ତ୍ରାଳୟରେ ମୁଦ୍ରିତ ।

Printed by H. K. Das,
Chandrodaya Press,
CUTTACK.

1931.

ମୂଲ୍ୟ ୫ ୦/୯ [redacted]

ମାତିତ ।

ଛ ।୪

ଳୁଚ୍ଛି ଦେବ

ଭାସି ।

ରଙ୍ଗସଭା ସୁଆଙ୍ଗ ।

କଂସବଧ ଚରିତ ।

ଶୁଣ ହେ ସୁଜନ ଲୀଳାଗୀତ ତେର ଶ୍ରୁତ । ପରୀକ୍ଷିତ ଆଗେ
ଶୁକମୁନି ଯା କହନ୍ତି । ୧ । ପୁଣ ବସୁଦେବଙ୍କୁ କହନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାସୁତ ।
ଲଭିବ ସୁଗତି ଶୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଚରିତ । ୨ । ନମିରାଜାଙ୍କ ଅଗ୍ରତେ
ସୁବାହୁ ଦ୍ୱାପରେ । ଅବଧୂତ ମୁଖୁଁ ଯଦୁରାଜନ ଶୁଣିଲେ । ୩ ।
ସୁରାସୁର ମୁନି ଧ୍ୟାନେ ଚିନ୍ତି ଯା ଚରଣ । ଉଦ୍ଧବ ହୋଇଲେ ମୁକ୍ତି
ସେ ପଦ ସ୍ମରଣ । ୪ । ସେହି ପ୍ରଭୁ ଦେବହିତେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ହୋଇ
ଜାତ । ପୃଥ୍ୱୀଭାର ଉଶ୍ୱାସିଲେ ନାଶି କଂସ ଦୈତ୍ୟ । ୫ । ଭକ୍ତିଭାବେ
ତାଙ୍କ ପଦ ସେବ ଅନୁକ୍ଷଣ । ସୁସଙ୍ଗୀତ ଗୀତେ କହେ ବୈଷ୍ଣବ-
ଚରଣ । ୬ ।

ସଖୀମାନଙ୍କର ଆସିବା ଗୀତ ।

ଆସ ସଖି ଯିବା ଦେଖି ଶ୍ରୀଖଣ୍ଡଚୂଳିଆ ଗୋ । ଜାଣେ କେତେ
...ନ୍ତ କାଇଞ୍ଚମାଳିଆ । ମିତ କାଇଞ୍ଚମାଳିଆ ଗୋ । ପଦ । ଦେଖି
...ଖେଳା ଖେଳା, ଯମୁନାକୂଳିଆ । ମିତ । ଯମୁନାକୂଳିଆ ଗୋ । ୧ ।
...। ବକା ଷଣ୍ଢ ମାରି, ରକ୍ଷା କଲେ ଗୋପପୁର କାଳିନ୍ଦରେ ଦଳି
...ାଲ ସେ ଯାମୁଡ଼ାଳିଆ । ମିତ । ସେ ଯାମୁଡ଼ାଳିଆ ଗୋ । ୨ ।
...ାଗେ ଷ୍ଟୁ ଆସିବା କାଳେ, ଗୋପାଳ ବାଳକ ମେଳେ, ବେଣୁ
...ସ୍ୱରେ ବରଜଧୂଳିଆ । ମିତ । ବରଜଧୂଳିଆ ଗୋ । ୩ ।
...ଷ୍ଣବଚରଣ, ଧ୍ୟାୟି ତାଙ୍କୁ ଅନୁକ୍ଷଣ, ପାଇବ ରଖିଲେ
...ଶ୍ୟାମଳିଆ । ମିତ । ଘନଶ୍ୟାମଳିଆ ଗୋ । ୪ ।

କଂସର ସଭାମଧ୍ୟେ ପ୍ରବେଶିବା ଗୀତ ।

କେଡ଼େ ଶୋଭା ସଭା ମଧ୍ୟେ କଂସ ରାଜନ । ଛନ୍ଦି ଆଡ଼େଣୀ ଚାମର ପଡୁଅଛି ଘନ ଘନ । ଘୋଷା । ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଘଟେ ପୂର୍ଣ୍ଣଜଳ, ତଥିପରେ ଚୂତଡ଼ାଳ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱେ ପୁଷ୍ପମାଳ, କେଡେ ଯତନ ।୧। ଦ୍ୱାରେଦ୍ୱାରେ ରମ୍ଭାତରୁ, ଶୋଭା ପାଉଅଛି ବହୁ, ଝାଳର ଗୁନ୍ଦୁଆ ଗୁରୁ, ହରୁଛି ମନ ।୨। ହସ୍ତୀ ଅଶ୍ୱ ମାଳ ମାଳ, ଅସନ୍ତ ତେଜଣ ଶାଳ, ଧାଡ଼ଧାଡ଼ ହୋଇ ମଲ୍ଲ, ସଭାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ।୩। ଦହୁଡ଼ି ପତକା ମାନ, ସିଂହଦ୍ୱାରେ ସନ୍ଦନ, ରହେ ବୈଷ୍ଣବଚରଣ କରଯୋଡ଼ଣ ।୪।

ଦ୍ୱାସ୍ଥ ଆସିବା ଗୀତ ।

ଦ୍ୱା[illegible] ଆମ୍ଭେ [illegible]ର ଛନ୍ଦ ହୋ । ବାଟେ ଛାଡ଼ ଯିବ ଘର ଲୋ । ଶୁଣି ମନ୍ତ୍ରୀ ଡ଼ାକ, ଲାଗିଲା ଚମକ, ମାଡ଼ ଖାଇବାକୁ ଡ଼ର ଲୋ ।୧। କସ କାର୍ଯ୍ୟହେଲା, ମୋତେ ଡକାଗଲା, ଦେହ କମ୍ପେ ଥର ଥର ଲୋ ।୨। ଗୃକର କରୁଛି, ଦାନା ଖାଉଅଛି, କେତେକାଳୁଁ ମୁଁ ତାଙ୍କର ଲୋ ।୩। କହେ ବଇଷ୍ଣବ ଯାହା ହେଲେ ହେବ, ଯିବ ରାଜାଙ୍କ ଛାମୁର ଲୋ ।୪।

ନାରଦ ଓ କଂସର ପ୍ରତିଉକ୍ତି ।

ବୋଲନ୍ତି ବଚନ, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ନନ୍ଦନ, ଶୁଣ ଅରେ କଂସାସୁର । ମରିବାକୁ ଡର, ନାହିଁ କରେ ତୋର ବସୁ ନନ୍ଦଙ୍କ ଶଉର [illegible] ତୋତେ ମାରିବା ପାଇଁ । ଗୋପେ ଜନ୍ମିଲେଣି ଯବଗ୍ରାସୀ ରୋ[illegible] ସେହିଁ କନ୍ୟା ଗୋଟି, ହସ୍ତୁଗଲା ଛୁଟି, ପିଠନ୍ତେଣ ଶିଳାପଟ[illegible] ସେହି ଯୋଗ ମାୟା, କହିଗଲେ ଯାହା, ନାହିଁ କି ତୋର ମନ[illegible] ରେ । ଶତ୍ରୁ ତୋହର କେତେ । ନଗ୍ରେ ରହିଅଛନ୍ତି [illegible] ରେ ।୨। ପ୍ରହସ୍ତ ତୋହର ଉଗ୍ରସେନ ଖାର, ଅଙ୍କାଟେ[illegible] ଫେରଇ । ସେତେ ନରନାସ, ସର୍ବେ ତୋ[illegible] ଜାଣିଥାଅ ହେତୁକର ରେ । ସେତେ ଅ[illegible] ଶତ୍ରୁ ତୋହର ସମସ୍ତେ ଜାଣ ରେ ।୩

ତୋର, ସକଲ ଅମର, ଅନାଇ ବସିଅଛନ୍ତି । କର କୁମନ୍ତ୍ରଣା, କ ହଅନ୍ତି ଶଭା, ଅମଙ୍ଗଳ ଘୋଷୁଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ନାଶ ହେବୁ ବଇଷ୍ଣବ ଭୋଲେ ରେ ।୪।

——*——

ବଚନିକା ।

କଂସ — ମୁନିବର ? ନାମ ଶୁଣି ମୋର କମ୍ପେ ତ୍ରିପୁର ।
କି କର ପାରିବ ସେହି ଗୋପାଳ କୁମର ॥
ନାରଦ— ଜାଣୁନାହୁଁ କଂସ ସେ ଯେ ରାକ୍ଷସ ବଇରୀ ।
ଦୈତ୍ୟ ବିନାଶ କାରଣେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ଅବତରି ॥
କଂସ — ଭୟପାଇ ବନ୍ଦିଶାଳୁ ଗଲା ସେ ପଳାଇ ।
କଦାପି ସେ ମୋତେ ନାଶ କରି ନ ପାରଇ ॥
ନାରଦ—ପୂତନାର ପ୍ରାଣ ବାଲ୍ୟକାଳୁ ଅଛି ମାରି ।
ସାମାନ୍ୟ ନ ମଣ ତାଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟର ପରି ॥
କଂସ—ପୂତନାର ମୃତ [illegible] ଉର୍[illegible] ।
[illegible] ରଥ ସେନା [illegible] ଦେବ [illegible] ସୁରିନ୍ଦର ॥
[illegible] ନଇ ଆମ୍ଭ ଲେଖା [illegible] ମନ୍ଦର ଧଇଲା ।
ନା[illegible] ଦ୍ୱିଗ୍ରହମକ, ପଡ଼ିବ [illegible] ଶିରବ[illegible] ବକାକୁ ମାଇଲା ।
[illegible] ନା, ଧନୁଯାନା [illegible] ସାଇଁ, [illegible] ତୋଳିଲେ ମନ୍ଦର ।
[illegible]ା, ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେବ [illegible] ଲଭିଲା କି ଫଳ ।
[illegible]ଲେ ରାକ୍ଷଣି ।୪ [illegible]
[illegible] ଲଗି [illegible] । କୋପ [illegible]ସେ ଯେ ଦେବତା ସକଳେ ॥
[illegible]ମିଳ [illegible] କଂସହା । ଏଗ୍ନ କପଟ ଭକ୍ଷିଲେ ॥
[illegible] ବି[illegible] ଅହ[illegible] ମାରିବ ଗୋପେ ଯେତେ ଖାର ।
[illegible] ଗିଜନ [illegible] ମଲ୍ଲ ଗଲେ ମରିବେ ସକଳ ॥
[illegible] ଜପଟ ଭ[illegible] ଶତ୍ରୁ ମାରିବ କପଟ ।
[illegible] ଅ ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ [illegible] ପଶି ବିନାଶିବ ହର ॥
[illegible] । ଙ୍କ । ବୋଲି [illegible]
[illegible] ଖିବା ପାଇଁ ଶରଧା

ନାରଦ— ଗୌତମଙ୍କ ଶାପରେ ଭୂତ ନ ପାରିବୁ ଯାଇ ।
ସେ କାଳନ୍ଦୀ ମଧ୍ୟେ କାଳୀଶିରେ ପାଦଦେଇ ॥
କଂସ— କି ଉପାୟ କଲେ ନାଶହେବ ଗୋପକୁଳ ।
କପଟ ନ କର ଫେଡ଼ି କହ ମୁନିବର ॥
ନାରଦ— ଅମ୍ଭବାକ୍ୟେ ରଙ୍ଗସଭା କରିଅ ନିର୍ମ୍ମାଣ ।
ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରି ବେନି ଭାଇଙ୍କି ତୁ ଆଣ ॥

———

କଂସର ଭାବନା ଓ ମନ୍ତ୍ରିମାନଙ୍କର ପ୍ରବୋଧ ।

କଂସ ନୃପମଣି, ନାରଦଙ୍କ ବାଣୀ, ଶୁଣି ମନେ ପାଇ ଖେଦ । ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ ଡକାଇ, ସକଳ କହଇ, ଯାହାକହିଗଲେ ନାରଦ । ମନ୍ତ୍ରୀବର । ବିବେକ ହଜିଲା ମୋର ।ଧ୍ରୁ। ସାମାନ୍ୟଗୋପାଳ, ବୋଲି ନନ୍ଦବାଳ ମନରେ ବିଗ୍ଭରି ଥିଲି । ଶୁଣି ତା ଚରିତ, ହୋଇଲି ସ୍ତମ୍ଭିତ, ଗର୍ବ ଦର୍ପ ଦଳି ମଲି । କହ କି [illegible] । କରିବି କେଉଁ ଉପାୟ ।୨। ମୁହିଁ କଂସାସୁର ଭୋଜ ବଂଶ ବୀର, [illegible] ବିଧାତା ମୋତେ [illegible] ନ୍ଦ ଗଉଡ଼, ପୁଅ ଏତେ ବଡ଼, ତାହାପାଇଁ ମନେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଚିତ୍ତ । [illegible] ଉପାୟ କର ।୩। ମୁଷ୍ଟିକ କହଇ, ଶୁଣ ନୃପମଣି ଆରେ କଂସାସୁର [illegible] ଚିନ୍ତା । ମୁଷ୍ଟି ଘାତେ ତୋର, ଶତ୍ରୁ ଦୈତ୍ୟ ନିଶଙ୍କ ଶଉର [illegible] ବାରତା । ନୃପମଣି । ଆଜ୍ଞା ଦିଅ ଏହିକ୍ଷଣି ଭାବଗ୍ରାହୀ ରୋ[illegible] ଚରଣ ଦେଖାଇ, ପାଦେ କରିବି ମୁଁ ପଦାଘାତେଣ ଶିଳାପଟ୍ଟ [illegible] କୁଳ ହେବ ଲୋପ, ମଡ଼ା ଦେବ ଗଦା ତାହିଁ କ ତୋର ମନ[illegible] ବଚନ ମୋର ।୪। ଶୁଣି ରାଜା କଂସ, ରହିଅଛନ୍ତି [illegible] ଭୂଷଣ ଦେଲା । ଶୀଘ୍ରେ ଅକ୍ରୂରଙ୍କୁ, ଡାକି [illegible] ଆଜ୍ଞାଦେ[illegible] ଦେଇଲା । ତୋଷଣରେ । ବୈଷ୍ଣବ [illegible] ତୋ[illegible]
ଯେବେ ଅ[illegible]
[illegible]ରେ ।୩

ଅକ୍ରୂର ଆସିବା ଗୀତ ।

ଶୁଣି ରାଜା ଆଜ୍ଞା ଦୂତ ଆସେ ତ୍ୱରିତ । କଂସ ଆଗେ ଯାଇଁ କରଇ ପ୍ରଣିପାତ । ଘୋଷା । କସ କରିବ ଭୃତ୍ୟ, ବୋଲନ୍ତି ନରନାଥ, କପାଇଁ ମୋ ପୁରକୁ ପେଷିଲେ ଦୂତ । ଆଜ୍ଞା ହୋଇବ ।ଧ୍ରୁ। ଯାହା ପାଳିବ ନିଶ୍ଚେ ତାହା, ସେବାରେ ରହିଥିବି ଅନୁବରତ । ଜୀବନ ମଧୁ ଖାଇ ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ନ, ସୁଖେ କାଟଇ ଦିନ, ଧରିଅଛି ଜୀବନ ମଧୁ ଖାଇ ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ନ, ସୁଖେ କାଟଇ ଦିନ, ଆଜ୍ଞା ଦିଅ ବହନ, ବଇଷ୍ଣବ ସ୍ତୁତିରତ । ଆହେ ଭୋଜ ରାଜନ, ଆଜ୍ଞା ଦିଅ ବହନ, ବଇଷ୍ଣବ ଚରଣ ପାରେ ସାଧିତ ।୨।

କଂସର ଅକ୍ରୂର ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞା ।

କହେ କଂସାସୁର, ଶୁଣରେ ଅକ୍ରୂର, ଏ ମଥୁରାପୁର, ଆଜହୁଁ ତୁମ୍ଭର, ତୁମ୍ଭେ ଏହା ରକ୍ଷାକର । ଶତ୍ରୁର ନିଧନ, ନ ଶୁଣିଲେ ପ୍ରାଣ, ଥିବା ନୁହେ ଜାଣ, ଖଡ୍ଗ ପର ହାଣ, ଦେଉଅଛି ନିରନ୍ତର ।୧। ଯାଅ ଗୋପପୁରରେ । ଅକ୍ରୂର । ଦେଉଅଛି ନିରନ୍ତର । ଯାଅ ଗୋପପୁରରେ । ଅକ୍ରୂର । ଦେଉଅଛି ନିରନ୍ତର । ନନ୍ଦକୁ କହିବୁ, ଆମ୍ଭ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ବିଳମ୍ବ ନ କରି, ରଥ ଘେନି ଯିବୁ, ନନ୍ଦକୁ କହିବୁ, ଆମ୍ଭ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ବିଳମ୍ବ ନ କରି, ରଥ ଘେନି ଯିବୁ, ଗୋପାଳଙ୍କୁ ଦେଖା, କରାଇବୁ ଡକା ସକା[illegible] । ଏ [illegible]ଇ ଆମ୍ଭ ଲେଖା, ଗୋପାଳଙ୍କୁ ଦେଖା, କରାଇବୁ ଡକା ସକା[illegible] ପାତ୍ରମିତ୍ରଙ୍କ, ପଢ଼ିବ ଯେତେକେ ଚହଲ ରେ । ଅକ୍ରୂର ।୨। କହ ଦେ[illegible] ପାତ୍ରମିତ୍ରଙ୍କ, ପଢ଼ିବ ଯେତେକେ ଚହଲ ରେ । ଅକ୍ରୂର ।୨। କହ ଦେ[illegible] ଧନୁଯାତ୍ରା କଲି, ଦେଖି ଯିବେ ପରି, ତୋର [illegible]ଗା, ଧନୁଯାତ୍ରା କଲି, ଦେଖି ଯିବେ ପରି, ତୋର [illegible]ଗା, ଏହି ଆଜ୍ଞା ରାଜାଙ୍କର । ରଥ ଅଛି ସଜ, ଘେନିଯିବ [illegible]ା, ଏହି ଆଜ୍ଞା ରାଜାଙ୍କର । ରଥ ଅଛି ସଜ, ଘେନିଯିବ [illegible]ଲେ ରାଜ, ହେବ ଦଗାବାଜ, କହେ ବଇଷ୍ଣବ
[illegible]

କଂସ ପ୍ରତି ଅକ୍ରୂରର ପ୍ରବୋଧ ।

[illegible] ଅକ୍ରୂର ବୋଲଇ ବଚନ । ଏ ସ୍ଥିର କଥାକୁ [illegible] ରାଜନ ହେ ।୧। କାଲି ପ୍ରଭାତରୁ ଉଠି ରଥ [illegible] କପଟ ଭାଇ ରାମକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଆଣିବି ହେ ।୨। ଧନୁଯାତ୍ରା [illegible]ଥ ତୁମ୍ଭେ ଯାଇଁ । ନନ୍ଦକୁ କହି ଆଣିବ ରଥରେ [illegible]ନ୍ଦ ।୩। ବୋଲିବ ତୋ ମାମୁ ଧନୁଯାତ୍ରା କରୁଅଛି ! [illegible] ଦେଖିବା ପାଇଁ ଶରଧା କରୁଛି ହେ ।୪। ବାଲ୍ୟକାଳୁ

ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ସେ କେବେ ଦେଖି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଦୂତପଣେ ମୋତେ ପଠାଉଛି ଯେଇ ହେ । ୫ । ବହନ ହୋଇଣ ଆସି ରଥେ ମୋର ବସ । କହେ ବୈଷ୍ଣବ ନ ଗଲେ ହୋଇବ ବିନାଶ ହେ । ୬ ।

କଂସ ଅକ୍ରୂରକୁ ପୌରୁଷ କରିବା ଓ ପତ୍ରଦେବା ।

ଶୁଣି କଂସ ହୋଇ ତୋଷ ବୋଲେ ରେ ଅକ୍ରୂର । ତୋହପରି ଉପକାରୀ ଲୋକ ନାହିଁ ମୋର । ଯଦା ନାମ ବହୁଛନ୍ତି ପରା କାହ୍ନୁ ହଳଧର ଗଉଡ଼ ହୋଇଣ କେତେ ସାହାସ ତାଙ୍କର । ୧ । ଏତେ କହି ମନ୍ତ୍ରି ମୁଣ୍ଡେ ବନ୍ଧାଇଲେ ପାଠ । ପତ୍ର ଖଣ୍ଡିଏ ଲେଖିଲେ କରାଇ ଥାଟ । ୨ । ଶ୍ରୀଶ୍ରୀରାଧ୍ୟ ଶ୍ରୀରବର ମଥୁରାଇଶ୍ୱର । ପତ୍ର ଲେଖୁଛନ୍ତି ଶ୍ରୀ ପନ୍ଥାଧୀ [illegible] ଏହି ଆଜ୍ଞା ମୋହର ରେ ନନ୍ଦ ନୃପବର । ତୁମ୍ଭ ପାଶକୁ ପେଷିଲି ଗୋପେ ମୁଁ ଅକ୍ରୂର । ୪ । ବହନ ହୋଇଣ ଆସ ଘେନି ଭେଟି [illegible]ର । ରାମକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ପଠାଅ ଅକ୍ରୂର ସଙ୍ଗର । ୫ । କାଲି ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ [illegible] ଧନୁଯଜ୍ଞ ହେବ । ଆଜ୍ଞା ମେଣ୍ଟିଲେ ଗୋପରେ ରହି ନ [illegible] ଉପାୟ । ଏହିପରି ପତ୍ରଲେଖି ଅକ୍ରୂରକୁ ଦେଲେ । ପତ୍ର [illegible] ଗୋପକୁ ଚଳିଲେ । ୭ ।

ଅକ୍ରୂର ଗୋପକୁ ଯିବା ଚନ୍ଦ୍ରଯୋଗ । [illegible]

ରାଗ-ରେଖି ।

ପତ୍ର ଘେନିଣ ଅକ୍ରୂର, ମନେ କରଇ ବିଚାର, ରାମକୃଷ୍ଣ [illegible] ସତେ ଦେଖିବ । କେବେ ଦେଖିଲେ ସେ ରୂପ, ଖଣ୍ଡି [illegible] ପାପ, ନାହି ନାହି ବୋଲି ତାଙ୍କ ପାଦେ ଲୋଟିବି । କି ତପ କଲି । ଏ ପାପ ନୟନ ହରି ଭେଟିବ କାଲି । [illegible] ଆହେ ମାଧବ, ତୁମ୍ଭେ ମୋ ଜୀବନ ଧବ, ସତେ କି ସୁଧ[illegible] ଜନଙ୍କର ହିତ । ତାଙ୍କ ପଦ ରଜ ଧୂଳି, ମୋ ମସ୍ତକେ ଦେ[illegible] ମୁଖରେ ନାମ ଉଚ୍ଚାରି ତୋଷିବି ମତି । ପାଦ ଧରି ପଡ଼ି[illegible]

ଗିରିଧର ଚକ୍ରଧର ନେବେ ଉଠାଇ । ୨ । ସତେ ତାଙ୍କ ଦୟା ହେବ ଏ ଦୁଃଖୀର ଦୁଃଖ ଯିବ, ତେବେ ଭେଟିବି କେଶବ ସନ୍ନିଧେ ମୁହିଁ । ହେବ କେତେ ଶୁଭଦିନ, ପାଇବି ଶ୍ରୀ ଭଗବାନ, ତେବେ ଏ ପାପ ଜୀବନ ହୋଇବ ନାହିଁ । ବନ୍ଦେ ବଇଷ୍ଣବ ଚରଣ । ନନ୍ଦସୁତ ପାଦପଦ୍ମେ ରହୁ ମୋ ମନ । ୩ ।

ସଖାସହ ରାମକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଗୋଗୋଷ୍ଠକୁ ଗମନ ।

ଗୋଗୋଷ୍ଠକୁ ହେଲେ ବାହାର, ସେ କାହ୍ନୁ ହଳଧର । ଘୋଷା ସଙ୍ଗେ ଛନ୍ତି ସଖାବୃନ୍ଦ, ଧରି କରେ ଶିଙ୍ଗା ଛନ୍ଦ, ମନରେ ହୋଇ ଆନନ୍ଦ, ପୀତଅମ୍ବର । ୧ । ମସ୍ତକେ ଚନ୍ଦ୍ରିକା ଚୂଳ, କର୍ଣ୍ଣରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ-କୁଣ୍ଡଳ, ନାଶାରେ ତିଳକ ଚାରୁ, ଗଳାରେ ହାର । ୨ । କଟିରେ ପୀତବସନ, କୁଞ୍ଜ ଦିଶଇ ଯତନ, ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ବୋଳି ଚନ୍ଦନ, ପାଦେ ନୂପୁର । ୩ । ରୁଣୁଝୁଣୁ ଶବ୍ଦକରି, ଗୋଗୋଷ୍ଠେ ହେଲେ ମୁରାରି, ବଇଷ୍ଣବ ଗୀତ କରି, କଲା ପ୍ରଚାର । ୪ ।

[illegible] ଏ ବୃନ୍ଦ ଅକ୍ରୂରର ପ୍ରବେଶ ଓ ବନ୍ଦନା ।

[illegible] ପାଏଥ ଛନ୍ତି ସଖା ସଙ୍ଗର । ଏହି ସମୟେ ପ୍ରବେଶ ଅକ୍ରୂର ॥ [illegible] ଦ୍ୱାରେ ଉଭା ହେଲା । ଭିତରେ ଯିବ ବୋଲି [illegible] ମନ୍ତ୍ରେ । ମାୟାଧର ମାୟାକଲେ [illegible] ଅକ୍ରୂର [illegible] ତେଣିକା [illegible] ଲାଗିଦ[illegible]ରେ । ୨ । କରେ ସର୍ବେ କୃଷ୍ଣ ହୋଇ । ଗୋରୁ [illegible]ଲ ତୋତେ କି ତାହା ଦେଖିଣ ଅକ୍ରୂର ଚକିତ । ମନେ [illegible] ଯାଅ ପୁରକୁ ୫ । ସକଳେ ଏକ ରୂପ ଦିଶୁଛନ୍ତି । [illegible]ମାନଙ୍କର ନୀତି ॥ ଭାବଇ କିବା ମୋ ଆସିବା ଜାଣି । [illegible] ବୈଷ୍ଣବ ମଣ୍ଡୋଣି । ୬ । ଏହା ବିଚାରି ମନେ କଲା ସ୍ତବ । କୃଷ୍ଣ କେଶବ । ୮ । ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ନାରାୟଣ ଅନନ୍ତ । [illegible]ଙ୍କ ବୁଝାଇ ନାମ ଖ୍ୟାତ । ୯ । ଶତ୍ରୁ ନୁହଇ ପ୍ରଭୁ ମୁଁ [illegible]ର ରଥ ଧାଇଁ ଛଳନାକର । ୧୦ । ସର୍ବଦା କାଳେ ମୁଁ

ତୁମ୍ଭର ଭୃତ୍ୟ । ହୃଅ ସଦୟ ମୋତେ ଗୋପୀନାଥ ।୧୧। ଭକ୍ତ
ହୃଦୟ ଜାଣି ହୃଷୀକେଶ । ଚତୁର୍ଭୁଜ ହୋଇଲେ ପୀତବାସ ।୧୨
ଶାଇବୁଟ୍ଟିଁଲେ କେଶ ଫିଟିପଡ଼ । ବେକଭୁଜେ ତା ବାନ୍ଧନ୍ତି ସଜାଡ଼ି ।
ବେକକରେଣ ଦୁହିଁ ଛନ୍ତି ଗାଈ । ଅକ୍ରୂର ତାହା ଦେଖିଲ ଅନାଇ ॥
ଜାଣିଲ ଏହ ନଷ୍ଟେ ପୀତବାସ । ରଥୁଁ ଓହ୍ଲାଇ ଭୂମେ ଲୋଟି
ଦାସ । ବାହ ବାହ ବୋଲ ଲୋଟି ପୟର । ଦେଖି ତୋଳିଲେ
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଠାକୁର । ୧୬ । କେଉଁ କାରଣେ କରିଛ ଗମନ । ହସି
ପୁଛିଲେ ବୈଷ୍ଣବ ଚରଣ । ୧୭ ।

ରାମକୃଷ୍ଣଙ୍କର ମଥୁରାର କୁଶଳ ପ୍ରଶ୍ନ ।

କହରେ ଅକ୍ରୂର କିସ ମଥୁରା ଖବର ରେ । କୁଶଳେ ଅଛନ୍ତି
ମୋର ମାମୁ କଂସାସୁର ରେ । ପଦ । ମାଈଁମାନଙ୍କ କୁଶଳ,
ବାର୍ତ୍ତା କହ ମୋ ଆଗର । ଅଜା ଉଗ୍ରସେନ କି କୁଶଳେଛନ୍ତି
ମୋର ରେ । ୧ । ମାତା ଦେବକୀ ମୋହର, ପିତା ବସୁଦେବ-
ଙ୍କର, କୁଶଳେ ଅଛନ୍ତି ସେ କି ନ ହୋଇ ଅଧୀର ରେ । ୨ ।
ଗୋରୁ ବତ୍ସା ସଙ୍ଗେ ନେଇ, ବନେ ବୁଲୁ ବେକଭର ନୈପିଣ୍ଡି ।
ମୂଳ ଖାଇ, କାଟୁଥାଉଁ କାଳରେ ହେ । ୩ । ସା... ...
ହୋଇ, ମାମୁଁ ଘର ଗଲୁନାହିଁ, ବୈଷ୍ଣବ ଚରଣ ଉର...
ମଧୁପୁର ରେ । ୪ ।

ଅକ୍ରୂରର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଆଗରେ ପ୍ରଣା... ...ଳି

ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ନାଥ ପ୍ରଭୁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ... ...ଙ୍ଗ କ...
ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଅଛୁ ଅଗୋଚର ହେ । ଭୃ...ଗୋପ କୁଁ... ରାମକୃ...
ଏମନ୍ତ ହେ । ୧ । କଂସର କପଟ ଭୁ...ଇ ।... ...ନୃପ, ...
ନେବାକୁ କରୁଅଛୁ ଧନୁର୍ଯ୍ରବ । ସେ... ...ଟିବ ।
ଡ଼ିଥାଇ ହେ । ୨ । ମୋତେ କହଅଛ... ...ଟିବ କାଲ ।...
ରାମ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ବସାଇ ବହନ ଅଣାଥ । ... ...ସତେ କ ସୁ...
ଦଶିବ ସୁନ୍ଦର ହେ ॥ ସହସ୍ର ଭର ...
କଂସ ନୃପତି ଆଗରେ ନେଇଣ ... ମୋ ମସ୍ତକେ ଦେ...
ତେବେ ଗୋପେ ନଷ୍ଟି ନେ ରହିବ ହେ... ...ପାଦ ଧର ପଡ଼ିଥିଲ ।୯

ଅକ୍ରୂରର ନନ୍ଦକୁ ପନ୍ଦ ... ।

ମେଲାଣି ହୋଇ ଅକ୍ରୂର, ପ୍ରବେଶ ...ନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ
ହୋ ପାଦେପଡ଼ କର ନମସ୍କାର, ଅକ୍ରୂ...
ଶୁଣ ବଚନ, ପନ୍ଦ ଦେଇଅଛୁ କଂସ ରାଜନ ...ଙ୍କ ବିଳାପ ।
ବହନ, ରାଜନ ହେ । ୨ । ଆବର କହୁଛୁ... । ସତେ କି ଫେର
ତାହାଙ୍କୁ ବସାଇ ରଥେ ହେ । ରଙ୍ଗସଭା ...ବୋଲି ଗୋପ, ମନ୍ଦର
ରାଜନ ହେ । ୩ । ଗୋପେ ଯେତେକ ଗୋ... ...ୁ ଗୋପୀକୁଳ, ଶୁଣାଉ
ଘେନିଣ ଗୃଲ ହୋ । ଭାର ସହସ୍ରେ କରିଣ... ...ର, ହୋଇଲଣି ପଥର,
ଧନୁଯାତ୍ରା କର କଂସ, ଭଣଜାମାନଙ୍କୁ ...ଦେ ଆମ୍ଭେ, ପ୍ରାଣ ତେଜିବୁ
ବାକୁ ଶରଧା ବିଶେଷ, ରାଜନ ରେ ।୫ ...। ରାସକ୍ରୀଡ଼ା ବାସରେ ରାସ,
ଉତ୍ତର ହୋଇଲେ ଶାସ୍ତି ମୋହର ବୁଝିବ । ଜାଣିଲୁ ପୀତପଟ,
ଯୋଡ଼ିକର, ରାଜନରେ । ୬ । ... ଲଗାଇ ଭାବ ହେ ।୩। କେତେ
ନନ୍ଦର ...ରୁ, ସେ କଥା ଆଉ ନିକ ମନେ
ଅକ୍ରୂର ମୁଖୁଁ ନନ୍ଦ ଏସନ ଶୁଣିନେଇ ବାଙ୍କ ଗୃହାଣି, କେମନ୍ତେ
ଜାଣି ସେ । କରେ ରୋଦନ । ୪ ।

ରେ ।୧। ଏ ବୃନ୍ଦାବନ... ...ଲାଅ ରଥ । ଗୋପୀ ଯାଇଣ ଆଗେ
ଅଛଇ ପାର୍ଥ ଯେ । ରହ ଅକ୍ରୂର । ଅନ୍ଧାର ଦିଶୁଅଛୁ ଗୋପନଗର
... ...ଘେନ ଯାଅ ଆମ୍ଭର । ଦୟା ଧରମ ଛାଡ଼ି
ର । ତେଜିବୁଁ ଜୀବ । ସ୍ତ୍ରୀହତ୍ୟା ଦୋଷଟି
...ଦେ...ରେ ।୨। କଂସ ଉଗର ବୋଲି କରୁ କି ଆଶ୍ଚା ।
...ଲ ତୋତେ କରିବୁ ନଷ୍ଟ ରେ । ରାମ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ । ଦେଇ
...ଡ଼ି ଯାଅ ପୁରକୁ ରେ ।୩। ଆହେ ବଂଶୀବଦନ ନାହିଁକି
...ମାନଙ୍କର ନ ଶୁଣ ବଚନ ହେ । ନାଶ ଜୀବନ ।
...ବୈଷ୍ଣବ ମତେ ଜନମ । ୪ ।

କୃଷ୍ଣଙ୍କର ମଥୁରା ଗମନ ।

...ନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଘରକୁ ଦେଲେ, ଫେରାଇ ଯେ ।
...ର ରଥ ନଅଇ ବାହ । ସୁଜନେ ହେ । ୧

ଦେଖୁଁ ଦେଖୁଁ ରଥବର, ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ଯମୁନାତୀର ଯେ ।
କରଯୋଡ଼ି ଜଣାଏ ଅକ୍ରୂର । ସୁଜନେ ହେ । ୨ ।
ଏଠାରେ ଯମୁନା ନଈ, କରନ୍ତୁ ସ୍ନାହାନ ରଥୁଁ ଓହ୍ଲାଇ ହେ ।
ଅଙ୍ଗୁ ଶ୍ରମଝାଳ ଯାଏ ବହି । ଶ୍ରୀହରି ହେ । ୩ ।
ଅକ୍ରୂର ବଚନ ଶୁଣି, ଅଜ୍ଞା ଦେଲେ ପ୍ରଭୁ ଶାରଙ୍ଗପାଣି ହେ ।
ବଡ ଗ୍ରୀଷମ ଅସି ହେଲାଣି । ଅକ୍ରୂର ରେ । ୪ ।
ରଥ ରଖ ଏହିଠାର, ସ୍ନାହାନ ସାର ହୋଇଣ ତତ୍ପର ହେ ।
ଆଜ ପ୍ରବେଶିବା ମଧୁପୁର । ଅକ୍ରୂର ରେ । ୫ ।
ଶ୍ରୀମୁଖରୁ ଆଜ୍ଞାପାଇ, ଜଳରେ ପଶି ସ୍ନାହାନ କରଇ ଯେ ।
ଜଳେ ବୁଡ଼ି କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଦେଖଇ । ଅକ୍ରୂର ଯେ । ୬ ।
ଦେଖିଲା ଶ୍ରୀ ଭଗବାନ, ରତ୍ନ ସିଂହାସନେ ବିରାଜମାନ ଯେ ।
କରେ ଗଦାପଦ୍ମ ସୁଦର୍ଶନ । ଅକ୍ରୂର ଯେ । ୭ ।
ପୁଣି ଦେଖିଲା ଅକ୍ରୂର, ରଥ ପରେ ବିଜେ ରାମ ଶ୍ରୀଧର ଯେ ।
ଦେଖି ମନରେ ହୁଏ କାତର । ଅକ୍ରୂର ଯେ । ୮ ।
ପୁଣି ଜଳରେ ବୁଡ଼ିଲା, ପୂର୍ବ ପ୍ରାଏ ରାମକୃଷ୍ଣ ଦେଖିଲା ଯେ ।
ବାହି ବାହି ବେଷ୍ଟି... ...ଲି । ... ... । ୯ ।

ଅକ୍ରୂରର ସ୍ତୁତି ।

ଜୟ ଜୟ ଚକ୍ରଧର, ଜୟ କରୁଣାସାଗର ।
ଦୀନହୀନ ଦାସ ପ୍ରତିବାରେ ଅନୁଗ୍ରହ କର । ପଦ...
ଦୟାଳୁ ମଧୁସୂଦନ, ଅହେ ଦେବକୀ ...
ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ବଳଧ୍ୱଂସି, ପ୍ରଭୁ ଜଗତଈଶ୍ୱର ।ସା।
ସ୍ତୁତି କରି ଖରତରେ, ରଥ ବାହି... ...ସୁ...
ପ୍ରବେଶି ମଧୁରାପୁର ମଧୁବନ ଯେ ତୋଠାର । ଦେ...
ରାମକୃଷ୍ଣ ବେନଭାଇ, ରଥ ଉପରୁ ... ପଡ଼ି...
ତୋଠାରେ ବୁଲନ୍ତି ଯାଇ ସୁଖେ ତେଜ...

ଅକ୍ରୂର ବୋଲେ ମୋ ପୁର ଆଜକ ବିଶ୍ରାମ କର
କାଲି ପ୍ରଭାତରୁ ଉଠି ଭେଟ କଂସ ନୃପବର । ୪ ।

ମଥୁରାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବଳରାମଙ୍କ ଗମନ ।

କାନ୍ଧେ ହାତ ମଙ୍କାପକି ହୋଇ ବେନଭାଇ । ରାଜଦାଣ୍ଡେ ଯାଉଛନ୍ତି ମନେ ଖୁସି ହୋଇ ।୧। ନର ଲୋକଙ୍କୁ ଦିଶନ୍ତି ନାରାୟଣ ପର । ଖଳ ଜନକୁ ଦିଶନ୍ତି ସାକ୍ଷାତେ କ ଶୀର । ୨ । ରାକ୍ଷସଙ୍କୁ ଦିଶୁଛନ୍ତି ରାକ୍ଷସ ପ୍ରକାର । ଯୁବାଯୁବତୀଙ୍କି କ ପୁରୁଷ ମନୋହର ।୩। ବଳରାମ କହୁଛନ୍ତି ଶୁଣରେ କହ୍ନାଇ । କିଏ ସେ ଆସୁଛି ଦୂରେ ଲୁଗା ଭାର ନେଇ । ୪ । ରାଜାର ରଜକ ପର ମୋତେତ ଲାଗଇ । ଆସୁ ପାଶେ ପଚାରିବା କ ଜାତି ଅଟଇ ।୫। ଏତେ କହି ବେନଭାଇ କିଛିଦୂର ଯାନ୍ତେ । ଗୀତଗାଇ ବଇଷ୍ଣବ ମିଳିଲା ତୁରତେ । ୬ ।

ବାହାର ହେଲା ରଜକ ବୁଢ଼ା ହୋ । କାନ୍ଧରେ ବହିଛି, ଲୁଗା ...ମାଆତ ଝୁଳୁଳ: ହୋ । ପଦ । ଗୃହଦ୍ୱାରୁତ ମଥଲ ହେଲା । ମଧୁଆ ... ପସା । ... ଖୋଜା ଘରେ ପଶିଲା । ୧ । ରାଜାଙ୍କର ସଭା ହେଉଛି ପରା । ... ଲୁଗା ହୋଇବ କେତେ ଜାମା ଯୋଡ଼ା ।୨। ମୁଣ୍ଡେ କାନ୍ଧେ ... ରାମକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଗଣ୍ଡିରା । ଯେବେ ରଜକ ମଥୁରାକୁ ଗଲା । ୩ । ବାଟରେ ... ...ଅଧାର । ... ...ଦେ

...ଭକ୍ତିଟ । ...କ ଓ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ... ...ପ୍ୟାମୀ ହେ ... ।
...ଈ, ହେ ରଜକ ଭାଇ, ନେଶ ... କେତେ ... ଶୁଣ ଆମ୍ଭର ବଚନ ।
ଆସ ଏଣେ ତୁହି, ... ଏବେ ... କାହାର ବସନ ରେ ।
...ହାର । ଫେଡ଼ି କହିବୁ ।୧। ଶ୍ରୀ... ଆସି... ଆମ୍ଭ ଆଗର । ୧ । ବୋଲଇ
...ର ବାଳକ, କାଳକ ଭୂମିରେ ... ଲୁଗା କାଚଇ । ମଥୁରା ରାଜନ
...ନ, ତାହାଙ୍କ ବସ... ...ନ ଏହି ରେ । ନେଉଅଛୁ ଦେବାକୁ
...କରିବେ ସଭାକୁ ... କହ୍ନା... । ୨ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଲନ୍ତି, ଶୁଣରେ
...ର ଭଣଜା ମୁହିଁ ... । ଦେଖିବା ସେ ବାସ, ସାଜିବକ ନାହିଁ

...ହର
...ପୁରମ
...ମାଗ
...ମନ୍ଦୁ
...ଥନ ...

ଶ୍ରୀ... ଜାନକୀ ମଙ୍ଗ...

ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଦଅ ପିନ୍ଧାଇ ରେ । ଅମ୍ଭେ ଯିବୁ ସଭାକୁ । ଯାଇଁ ଦେଖା-
ଇବୁ ମଉଲାଙ୍କୁ । ୩ । କୋପଭର ହୋଇ, ରଜକ କହଇ,
ଗୋପାଳ ଟୋକାଟା ତୁହ । ଗୋପରେ ଜନ୍ମିଲୁ ଅପକୀର୍ତ୍ତି କଲୁ,
ବନରେ ଚରାଉ ଗାଈ ରେ । ବାଇ ହେଲୁ ଅଜ୍ଞାନ । ରାଜା ଲୁଗା-
ପିନ୍ଧିବାକୁ ମନ ରେ । ୪ । ହୋଇ ଛୋଟ ଲୋକ କରୁଛୁ ଦମାକ,
ଏକ୍ଷଣି ହୋଇବୁ ନାଶ । କୋପ ହୋଇ ହରି, ଧାଇଁଯାଇ କରି,
ଧଇଲେ ରଜକ କେଶ ଯେ । ଏକ ଗୃପଡ଼ ଘାତେ । ମୁଣ୍ଡ ଛିଣ୍ଡାଇ
ଦେଲେ ତୁରତେ । ୫ । ରଜକ ମାରଣ, କ୍ରୋଧ ଶାନ୍ତକରି,
ଚଳିଯାନ୍ତେ ଖଣ୍ଡ ଦୂର । ଦେଖିଲେ ଆଗରେ, ଦ୍ଵିବନ୍ଧ ଘରରେ
ଅଛେ ଯେଉଁ ଘନସାର ସେ । ବଇଷ୍ଣବ କହିଲା । କୁଜ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
ପାଶେ ମିଳିଲା । ୬ ।

ରାମକୃଷ୍ଣ ପ୍ରତି କଂସର କୋପ ।

ଶୁଣ ଗୋପାଳ ଟୋକାଠା ହେଲା ମୋତେ କଣ୍ଟା । ସମସ୍ତଙ୍କ
ଆଗେ ମୋତେ କଲା ହଟହଟା । ୧ । ବାସ ଛଡ଼ାଇ ଧୋବାକୁ
ମାଇଲା ମନୋହର । ଦ୍ଵାରେ ଅଣି ଆଗେ ବେଗେ ମୋଡ଼ ତାର ଶିର ॥
କେଡ଼େ ସାହସ କରି ମୋ ବସ୍ତ୍ର ଛଡ଼ାଇଲା । ଗୋପିଙ୍କ ପାଲଟା
ବସ୍ତ୍ର ପରାୟେ ... ମଣିଲା ... । ... ଗୋପାଳଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବନେ
ବୁଲୁଥାଇ । କହେ ...

... କ ...

କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଅକ୍ରୂରର ସ୍ତୁତି ।

ଏ ତ୍ରିଭଙ୍ଗ ଚୂଳିଆ, ... ଧର, ଜୟ କରୁଣାସାଗର ।
ଏ ଯେ ପୀତବସନ, କଟିବାରେ ଅନୁଗ୍ରହ କର । ପଦ...
ବଦନ । ଦଶଇ କି ସୁନ୍ଦର, ... ଆହେ ଦେବକୀ ...
ଏ କର୍ପୂର ଚନ୍ଦନ, ଚୂଆ ଆଦି ... ଜଗତଈଶ୍ଵର ... ଲି ...
ଦେବ ଏହାଙ୍କ ଅଙ୍ଗେ । ଦଶନ୍ତା କି ... ରଥ ବାହି ... ସୁ...
ମୂଳିଆ । ୨ । କଟିରେ ପୀତାମ୍ବର, କି ଯେ ଡୋଟାଇ । ଦେ...
ମାରସର, ଅଙ୍ଗ ଦେଉଛି ଘାର । ସୁବ... ରଥ ଉପରେ ... ପଡ଼ି...

କି ବର୍ତ୍ତୀ, ଦେଖି କାଳିଆ । ୩ । ମାଗିଲେ ପୀତବାସ, କରନ୍ତି ମୁଁ
ସୁବେଶ, ବାନ୍ଧ ଦଅନ୍ତି କେଶ, ବନ୍ଧୁଅଛୁ ମୋ ଆସ । ହେବ
ଏହାଙ୍କ ଦାସ, ବଇଷ୍ଣବର ଭାଷ, ସେ କପାଳିଆ । ୪ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଓ କୁବୁଜାର ପ୍ରତିଉକ୍ତି ।

ପୁଚ୍ଛନ୍ତି ଶ୍ରୀହରି ଶୁଣ ଗୋ ନାଗରୀ, କି ଘେନଯାଉ ଗୋ ତୁହି ॥
ପୁଚ୍ଛନ୍ତି ଶ୍ରୀହରି ଶୁଣ ଗୋ ନାଗରୀ, କି ଘେନଯାଉ ଗୋ ତୁହି ॥ (see above)

ଶ୍ରୀହରି ସୁଦାମାଙ୍କୁ ଧରି । ଉଠ ଉଠ ମାଳାକାର ବୋଲି ଦେଲେ [illegible]
ତୋଳି । ୩ । ଆମ୍ଭ ବେନଭାଇଙ୍କି ଯେ ଦିଅ ପୁଷ୍ପହାର । ଶ୍ରଦ୍ଧାକରି [illegible]
ଅଛୁ ପିନ୍ଧି ଯିବୁ କଂସପୁର । ୪ । ଆଜ୍ଞା ପ୍ରମାଣେ ସୁଦାମା ଯେ [illegible]
ପୁଷ୍ପହାର । ବେନଭାଇଙ୍କ ଗଳାରେ ପିନ୍ଧାଇ ସତ୍ୱର । ୫ । ଶୋ[illegible]
ଦେଖି ଲୋଭରେ ଥକିତ ମାଳାକାର । କହେ ବଇଷ୍ଣବ ନେ[illegible]
ହୋଇଲା ସଫଳ । ୬ ।

ରାମକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଧନୁଗୃହେ ପ୍ରବେଶ ।

ଧନୁଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ବେନଭାଇ । ରକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମ[illegible]
ପୁରକୁ ପଠାଇ ସେ । ଧନୁ ଦେଖି ବସ୍ତୁରନ୍ତି । ବେନଖଣ୍ଡ କରି ଭାଙ୍ଗ[illegible]
ଦେବ ଯେ କହନ୍ତି । ୧ । ଧନୁ ରଟମଟ ନାଦ ଶୁଣିଲେ ଅସୁର ।
ଛଟପଟ ହେବ ମନେ ପାଇଲେ ଖବର । ଭାଙ୍ଗି ମଧୁବନେ ଯିବା ।
କାଲି ପ୍ରଭାତରେ ପୁଣି ଏଠାକୁ ଆସିବା । । ଏତେ କହଣ ଧନୁକୁ ।
ବେନକରେ ଧରି । ମୋଡ଼ିଦେଇଁଲେ ଭାଙ୍ଗିଲା ରଡ଼ମଡ଼ କରି ।
ଶବଦ କି ଘଡ଼ଘଡ଼ି । ଶୁଣି କଂସ ଜଗତରେ [illegible]ର ହିହରଡ଼ି ॥
କି ହେଲା କି ହେଲା ଆରେ କି ଶବଦ [illegible]ହେ । [illegible]ବଳ ପବନେ
କିବା ଭୂମିକମ୍ପ ହୋଇ । ପାପ ଆସି ଘେରିଲାଣି [illegible] କହେ ବଇଷ୍ଣବ
ହେବୁ ଏଥର ମେଲାଣି । ୪ ।

କଂସର [illegible] କ[illegible]

ଅହାକ ସ୍ୱପନ ଦେଖିଲିରେ ଅଭି ।
ଗର୍ଦ୍ଦଭପୃଷ୍ଠରେ କରି ଆରୋହଣ ବୈଣାସାଗର ।
ବରି । ଅବର ଦେଖିଅଛଇ । ୧ [illegible]ନୁଗ୍ରହ କରି । ପଦା[illegible]
ମନ୍ଦାର ଫୁଲକୁ ଧରି । ହୋଇଛି ଆହେ ଦେବଙ୍କ ।
ପାଖକୁ ଅସେ ଗୃଳ । ମନ୍ତ୍ରୀବର । ଜଗତଈଶ୍ୱର [illegible]
ମୋର ଶତ୍ରୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅଟନ୍ତି ତାଙ୍କୁ [illegible] ରଥ ବାହ[illegible] ସୁଦ[illegible]
ମାରିବ, ବୋଲି କି ଏପରି ଦେଖ[illegible] ଯେ ତୋଟାର [illegible] ଦେ[illegible]
କରି ଯୁଦ୍ଧର ସମ୍ଭାର । ୩ । ପ୍ରଥ[illegible]
ଦ୍ୱିତୀୟରେ ରଖ ମାଲ । ତହିଁରୁ [illegible] ରଥ ଉପରୁ [illegible] ପଡ଼ି[illegible]

ହେବ ସମର । ମନ୍ତ୍ରୀବର । କ୍ଷଣକେ ମୋଡ଼ିବ ଶିର ।୪। ମାହୁନ୍ତକୁ
ରାଜ; ଆଜ୍ଞାଦେଲେ କଂସ, ପ୍ରଥମ ଦ୍ୱାରେ ତୁ ଥିବୁ । ଆସିଲେ ସେ
ଗୋପ, ହସ୍ତିନେଇ ମାର, ଉପରୋଧ ନ କରିବୁ । ମାହୁନ୍ତରେ ।
ବୈଷ୍ଣବ ଗୀତରେ ଭାବୁ । ୫ ।

ମାହୁନ୍ତ ଓ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧ ।

ବୋଲୁଅଛନ୍ତି ଅଚ୍ୟୁତ, ଶୁଣରେ ମୂଢ଼ ମାହୁନ୍ତ । ଆଡ଼ହୁଅ ଛାଡ଼
ବାଟ । କରିବୁ ମାମୁଙ୍କୁ ଭେଟ । ନ କର କଟାଳରେ । ଯିବୁ
ଭିତରକୁ ହେଉଛୁ ଉଚ୍ଛୁର । ୧ । ଶୁଣି କହଇ ମାହୁନ୍ତ, ଶୁଣ
ଆରେ ନନ୍ଦସୁତ, ରାଜା ଆଜ୍ଞା ନ ଏଡ଼ିବ । ଭିତରକୁ ନ ଛାଡ଼ିବ ।
ଅଙ୍ଗେଥିଲେ ବଳରେ । ଯାଅ ଭିତରକୁ ପେଲି ରେ ଗୋପାଳ ।୨।
କୃଷ୍ଣ ବୋଲନ୍ତିରେ ହୁଣ୍ଡା, କାହିଁ ଥିଲୁ ତୁହି ମେଣ୍ଢା, ଖାଇ କଂସ-
ରାଜା ଭାତ । ଗର୍ବ ହୋଇଛୁ ବହୁତ । ଛାଡ଼ ଛାଡ଼ ପଥରେ ।
ପୁଚ୍ଛିଯାଅ ବାନ୍ଧୁ [illegible] ଯେବେ ଗୃହ୍ଣ ହତ ।୩। ଶୁଣି ମାହୁନ୍ତ ବୋଲଇ,
ଗୋପାଳ ହେ[illegible] [illegible]ଟା ତୁହି । ବଡ଼ିବଡ଼ି କହୁ କେତେ, ଜାଣୁ ନାହୁଁ
କରେ ମୋ[illegible], ଇଷ୍ଟ ତୋ ସୁମର [illegible] ହସ୍ତୀପାଦେ ଏହିକ୍ଷଣି
[illegible]କୃଷ୍ଣ ବୋଲନ୍ତି [illegible] ହେଲାଣି ତୋର କାଳ ।
ହେବ [illegible] [illegible]ପୁରେ [illegible] ଘର । ଥାଉ ତୋର
[illegible] ତିନିତେ କହିଲା । ୪ [illegible]କ୍ଷର ପରେ ।୫। ଶୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ
ରଜକ ଓ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା [illegible]କର । ହସ୍ତୀକି ଦେଲା ଚଳାଇ,
[illegible]ଇ, ହେ ରଜକ ଭାଇ, [illegible]ର [illegible] ନାଗରୀ । ଦେଖି ଢିକଲେ କାନ୍ଦନ୍ତି
ଆସ ଏଣେ ତୁହି, ନେ[illegible] [illegible] ମାହୁନ୍ତଧାଇଁ, ହସ୍ତୀଶୁଣ୍ଢ ଧରି ରହି,
[illegible]ହାର । ଫେଡ଼ି କହିବ[illegible] ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ [illegible]ତକ୍ଷଣି । ଯେହ୍ନେ ଖୁଆ ଦଣ୍ଡ ।
[illegible]ର ବାଳକ, କାଳକ [illegible] ଯାଇ ।୧। ଶ୍ରୀକୃ[illegible] ୭ । ପୁଣି ମାହୁନ୍ତ ମାରଣ,
[illegible] ତାହାଙ୍କ ବସ[illegible] ଧରି ଭୂମିରେ [illegible]ତ ମିଳିଲେ । ମାଲଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
[illegible] ମାରିବ ସବୁକୁ [illegible]ଦ୍ଧଙ୍କୁ ନାଶିଲେ ବେନଭାଇ ॥
[illegible]ଜା ମୁହିଁ

କଂସ ପ୍ରତି ମଥୁରାନାରୀଙ୍କର ଘୃଣା ।

ମଥୁରାନାରୀ ସକଳେ, ଧାଇଁଣ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଧଇଲେ କୋଳେ ଯେ । ବିହ୍ୱଳ ହୋଇ ମୁଖେ ଚୁମ୍ବ ଦେଲେ । ସକଳେ ଯେ । ୧ । କେଉଁ ରମଣୀ କହଇ, ଏତ ନନ୍ଦରାଜା ପୁଅ ନୁହଇ ଯେ । ଦେଖି ମାର ମରମେ ଦହଇ । ସଜନ ଗୋ ।୨। କେ ବୋଲେ ମୀନକେତନ । କରିବାକୁ ନାଶ କୁଳ ପତନ ଯେ । ମର୍ତ୍ତେ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଜନମ । ସଜନ ଗୋ । ୩ । ଏ ବେନ ଯଶୋଦା ଧନ । କେମନ୍ତେ କରୁଛି କଂସ ନିଧନ ଯେ । ସନ୍ତବଲେ ତା ମନ କେସନ । ସଜନ ଗୋ ॥ ହେଉ କଂସକୁ ମରଣ । ହେ ଧର୍ମଦେବ ରଖ ଏହା ପ୍ରାଣ ଯେ । ବଇଷ୍ଣବ ତୋ ପାଦେ ଶରଣ । ଶ୍ରୀହରି ହେ । ୫ ।

କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପ୍ରତାପେ କଂସର ଭୟ ।

ଯମୁନାକଲିଆ, କଦମ୍ବମୂଳିଆ, ଫେରଯାଉ ଫେରଯାଉ ରେ । ପୀତଦୁକୂଲିଆ, ବରଜ ଧୂଳିଆ, ଫେରଯାଉ ଫେରଯାଉ ରେ । ପଦ । ଗାଈ ଦୁହାଁଳିଆ, ଶିଖଣ୍ଡଚୂଳିଆ, ଯଶୋଦା କୋଳିଆ, ଏଡ଼େ କହାଳିଆ । ମୁଁ କି ତା ଭଲିଆ. ହେବ ସେ କାଳିଆ, ଫେରଯାଉ ଫେର... । ୧ । ଜଣେ ଜ... କର, ପଣେ ସାର ମୋର, ଜା... । ୪ । କଂସ... ଭମିର । ... ଭଣାଞ୍ଜା ପଣ ଜଣାଗଲା ... ଗଣ୍ଡେ ଚୁମ୍ବ ଦେଲା, ଶୁଣ୍ଡ ଧରି ... ତି । ଗୀର କହରେ ଡଗର ଫେରଯାଉ ... କରୁଣାସାଗର !.

କଂସ ପ୍ରତି କୃ... ଅନୁଗ୍ରହ କର । ପଦ... ଅହେ ଦେବକୀ ।

କେଉଁ ଦୋଷ ଦେଖି ଦେଉ... ଜଗତଈଶ୍ୱର ... ଅକ୍ରୂର ପଠାଇ ଆଣିଲ ଡକାଇ ତ... ରଥ ବାହି... ସୁଧ... ଭଣଞ୍ଜା ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭରତ । ୧ । ... ଯେ ତୋହାର ... ଦେ... କରୁଥିଲେ ସର୍ବେ କାହିଁ କାହିଁ । ... ରଥ ଉପରୁ ... ପଡ଼ି... ଖାଉଥିଲୁ କେତେ ଦୁଧ ଦହି । ... ସୁଖେ ରେହ ...

ସଜନ । ୨ । ଶରଧାରେ ମୁହିଁ ଅସିଅଛୁ ଧାଇଁ ମାମୁଁ ଘର ରହିବାର ପାଇଁ । ମାମୁଁ କାହିଁଛନ୍ତି ମାଇଁ କି କରନ୍ତି ଥରେ ମୋତେ ଦେଖା କର ନେଇ । ଅଜା ମୋର ଛତା । କାଣିଦେବେ ପାଦକୁ ମୋ ଯୋଗ ।୩। ଏଡ଼କ ନିଷ୍ଠୁର ହେଲେ ମାମୁଁ ଘର ତଡ଼ି ଦେଉଛନ୍ତି ଶରି ଆଗ ମୋତେ । ଖାଇନାହୁଁ ଭାତ ଶୁଣିବ କାନାତ ... କର ମୁଖରୁ କେତେ । ବଇଷ୍ଣବ ଭାଷା । ପାଉଅଛୁଁ ହୋଇଣ ... ରାଜାର

ଗୃଣ୍ଣୁର ମୁଷ୍ଟିକ ପ୍ରତି କଂସର ଅଦେଶ ବନ୍ଧଶାଳେଥାଇ

କଂସ—ଆରେ ରେ ଗୃଣ୍ଣୁର, ଆରେ ରେ, କିଣ୍ଡିତ ଗଲାଣି ପଡ଼ି,
ତୁମ୍ଭେମାନେ କରେ ଦେଖୁଅଛ ର । ... ଧରୁଅଛୁ ତୋର
ଦେଖୁ ଦେଖୁ ସର୍ବନାଶ ହେବ ବୋଲେ ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ-
ଗୋପାଳ ବାଳକ ମେ କେ...
ଏବେ ତାଙ୍କୁ ଯହିଁ ...ନକା ।
ଯେଣେ ପାଅ ବେଡ଼ି...

ଗୃଣ୍ଣୁର—ଯେ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଭୁ ।
ଅସ ଅ...

ପୁସ୍ତକାଳୟ

ମୂଲ୍ୟ—୬୫ ପଇସା

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ—ମାରିବାର ଇଚ୍ଛାହେଲେ ମାର ରହି ଦୂରୁ,
ମାଉଁଆ ଅଛୁତ ଆମ୍ଭେ ମାଉଳକୁ ନ ଡରୁ ।
ମୁଷ୍ଟିକ—ଗ୍ରଡ଼ ବାଳ ଗୃତୁର ଆସ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ,
କେତେ ରଜା ଅସିଛନ୍ତି ରଣ ଦେଖିବାକୁ ।
ମଲ୍ଲକେଷ୍ଟ—ଏତେଡ଼ ଏଡ଼େ ମଲ୍ଲ ହୋଇ ପିଲାକୁ ମାରିବ,
କରିବାକୁ ... ଏତେ ଅନ୍ୟାୟ କେମନ୍ତେ ଧରମ ସହିବ ।
ସଜନ ଟେ । ...ରମ କରମ କିଛି ନ ଜଣା ଆମ୍ଭଙ୍କୁ,
କଂସ ନିଧନ ସେ । ମଲ୍ଲମାନେ ତେ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଛୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ।
ହେଉ କଂସକୁ ମରଣ ... ବେ ଆସ ଆସ ବେଗେ ଯୁଦ୍ଧକର,
ବଇଷ୍ଣବ ତୋ ପାଦେ ଶର... ତୁମ୍ଭମୁଖୁଁ ନିସ୍ତାର ତୁମ୍ଭର ।

କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପ୍ରତା...

ଯମୁନାକଲିଆ, କଦମ୍ବମୂଳ... ରେ ସେ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭିଲେ ।
ପୀତଦୁକୂଲିଆ, ବରଜ ଧୂଳିଆ, ... ମଲ୍ଲ ମସମର ହେଲେ ॥
ପଦ । ଗାଈ ଦୁହାଁଲିଆ, ଶିଖଣ୍ଡଚୂ... ଧାଏ ମାଇଲେ ।
ଏଡ଼େ କହାଳିଆ । ମୁଁ କ ତା ଭଲ ... ଯମପୁର ଗଲେ ।
ଫେରିଯାଉ ଫେରନ୍ତୁ ହେ । ଜ । ୧ । ଜଗ...
ସାର ମୋର, ଜାଣିଲି ସ... ୪ । ...
ପଣ ଜଣାଗଲା ଧୈ... କଂସ... ମର ଭୂମିର । ... କ ... ଭଣଜା...
ଗଣ୍ଡେ ଚୁମ୍ବ ଦେଲା, ଶୁଣ୍ଡ ଧରି ହସ୍ତି... ଭୂତ ।
ଗୀର କହିବେ ଡଗର ଫେରିଯାଉ... କରୁଣାସାଗର !, ...
କଂସ ପ୍ରତି ... ବଲ ... ଅନୁଗ୍ରହ କର । ପଦ ...
ଆହେ ଦେବକୀ ! ...
କେଉଁ ଦୋଷ ଦେଖି ଦେଉ... ଜଗତଈଶ୍ୱର ...
ଅକ୍ରୂର ପଠାଇ ଅଣିଲି ଡକାଇ ... ରଥ ବାହି ... ଯୁଦ୍ଧ...
ଭଣଜା ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭରତ । ୧ । ... ଖାନ ସେ ତୋହର ... ଦେ...
କରୁଥିଲେ ସବେ ନାହିଁ ନାହିଁ । ଅ... ରଥ ଉପରୁ ... ପଡ଼ି...
ଖାଉଥିଲୁ କେତେ ଦୁଧ ଦହି । ... ସୁଖେ ବେଢ଼ ...

ଏତେ କହି ଖଡ଼୍ଗ ନେଇ ବାହାର ହୋଇଲା
କହେ ବଇଷ୍ଣବ ଦେବକୀର ପାଶେ ହେଲା ।

ଦେବକୀର ରୋଦନ ।

ଭାଇ କଂସ କେଉଁ ଦୋଷ କଲି ମୁହିଁ । କାଟିବୁ ମୋ ଶିର ଥକାରଣେ ଭାରି ପଦ । କେତେ ସହି ଗର୍ଭକଷ୍ଟ । ନାଶିଲୁ ତା କର ହଟ । ଜନ୍ମକରି ଛଡ଼ସୁତ ଦେଲି ନେଇ ରେ । ୧ । ହୋଇ ରଜାର କୁମାରୀ, ଭାଇ ଥାଉଁ ତୋହପରି, ଏତେ ରହି ମୁହିଁ ବନ୍ଦିଶାଳେ ଥାଇ ରେ । ୨ । ହାତ ଗୋଡ଼େ ଲୁହା ବେଡ଼, ବେଣ୍ଟିତ ଗଳାଣି ପଡ଼, ... ଧରୁଅଛୁ ତୋର ଅନ୍ଧପରି ରହି ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ନାହିଁରେ । ୩ ... କର, ବିନାଦୋଷରେ ନ ମାର, ବଇଷ୍ଣବ ବୋଲେ ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଛନ୍ତି ଗୃହିଁରେ । ୪ ।

କଂସର ଛନକା ।

ଅସିଲା ଅସିଲା କୃଷ୍ଣ ଅସି...
ଶୋଷିଲା ରେ । ପଦ । କା...
କେବେ, ସୁପୁ କ...
ଥଣାଇ...

...ରିତ ଗୀତେ କହିଲା । ...
ରଙ୍ଗଜ ଓ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପ୍ରତି ...
... ହେ ରଙ୍ଗକ ଭା...
... ଅସ ... ରେ ହସ୍ତିକ ...
... ସେବେ ବଲି ...

...ଶ୍ୱରୀ ପୁସ୍ତକାଳୟ
ମୂଲ୍ୟ—୦୬ ପଇସା

କେତେବଡ ଖାଉଥିଲ । କେତେ ଅସୁରଙ୍କୁ ପାଦେ ମର୍ଦ୍ଦିଲ ହେ ।
ଷ୍ଟୁଳ ବାଳକଙ୍କୁଁ ଦେଖି ମଲ । ରଜନ ହେ । ୨ ।
ଅନେକଶତ ପାଟରାଣୀ । ରାଣ୍ଡ କରିଗଲ ମଉଡମଣି ହେ ।
କେ ପଗୃଭବ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ପୁଣି । ରଜନ ହେ । ୩ ।
ମନ୍ଦ ଦଇବ କି କଲୁ । ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିମା ଛଡାଇ ନେଲୁ ହେ ।
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନାଥ କଲୁ । ଦଇବ ରେ । ୪ ।
କେହୁ କାନ୍ଦେ ମୁଣ୍ଡକୋଡ଼ି । କେ ମୃତ୍ୟୁପିଣ୍ଡଧରି କୋଳକରି ହେ ।
ଗଲ ସବୁ ସ୍ନେହ ଦୂରକରି । ରଜନ ହେ । ୫ ।
ନବ ଯୁବାକାଳେ ଛାଡ଼ି । ଭୂମିରେ ଶୋଇଅଛ ମୁହଁମାଡ଼ି ହେ ।
ବୈଷ୍ଣବଙ୍କୁ ନରମାଖି କରି ରଜନ ହେ । ୬ ।

ପୀତ୍ୟୁ ..., ବିରଜ ..., ...
ପଦ । ଗାଇ ଦୁହାଁଲଅ, ଶିଖଣ୍ଡିଚୁଳ ...
ଏତେ କହାଲଅ । ମୁଁ କି ତା ଭଲ ...
ଫେରିଯାଉ ଫେରନ୍ତ ... । ୧ । ଜଣେ ...
ଖାଇ ମୋର, ଜାଣିଲି ... । ୪ । ... ମର ଭୂମିର । ...
ପଣ ଜଣାଗଲ ... କଂସ ... । ... କ ... ରେ ...
ଗଣ୍ଡେ ଚୁମ୍ବ ଦେଲ, ଶୁଣ୍ଡ ଧରି ହସ୍ତୁ ... ସ୍ତୁତି ।
ଗୀର କହରେ ଉଗର ଫେରିଯାଉ ... କରୁଣାସାଗର ।
... ଅନୁଗ୍ରହ କର । ପଦଣ୍ଡି ...
କଂସ ପ୍ରତି କୁହିବଲ ... ଆହେ ଦେବକ୍ଷୀ ।
କେଉଁ ଦୋଷ ଦେଖି ଦେଉଥିଲ ଜଗତଈଶ୍ୱର ...
ଅକ୍ରୂର ପଠାଇ ଆଣିଲ ଡକାଇ ... ରଥ ବାହୁଡ଼ି ... ସୁଦ ...
ଭଣଜା ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭରତ । ୧ । ... ଖାଇ ଯେ ତୋହର । ଦେ ... ଯେବେ ...
କରୁଥିଲେ ସବେଁ ନାହିଁ ନାହିଁ । ଅ ... ରଥ ଉପରୁ ... ପଡ଼ି ...
ଖାଉଥିଲୁ କେତେ ଦୁଧ ଦହି । ... ସୁଖେ ରେଖ ...

ସର୍ବମଙ୍ଗଳା ସ୍ତୁତି

ମଙ୍ଗଳା ସ୍ତୁତି, ଶାରଳା ସ୍ତୁତି, ଦୁର୍ଗା ସ୍ତୁତି,
ଭଗ୍ବାବସନ୍ତ ସ୍ତୁତି, ସର୍ବମଙ୍ଗଳା ସ୍ତୁତି,
ବୃନ୍ଦାବନେଶ୍ୱରୀ ସ୍ତୁତି ରହିଅଛି ।

ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ଥାନ:—
...ଟେଶ୍ୱରୀ ପୁସ୍ତକାଳୟ
ମୂଲ୍ୟ—୩୫ ପଇସା